

for saa er jo Indførselsmængden mindre end Udførselsmængden, altsaa er der efter det ærede Medlems Mening Fremgang. Jeg antager alligevel, det er let forstaaeligt, at jo mere han faar, altsaa jo større Værdi de Varer have, han indfører paa Gaarden, desto mere vokser hans Velstand. Eller lad mig nævne et andet Eksempel, som jeg har hørt fra anden Side, og som jeg finder ret talende. Lad os forudsætte, at vi købe et stort Skib i Udlandet — Skibe høre jo ogsaa til de Indførselsværdier, vi regne med paa Toldloven, naar vi talé om Ud- og Indførselsmængder — et Skib ligt med de Dampere, som det østasiatiske Kompagni har sat i Gang i det sidste Aars Tid til omtrent 1 Million Kroners Værdi, og lad os tænke det lastet med en overordentlig kostbar Ladning, f. Eks. til en Værdi af 2 Millioner Kr.; saa bliver den samlede Værdi 3 Millioner Kr. Dersom dette Skib forliser i Nordsøen paa Vejen til Danmark, blive disse Værdier ikke indførte her i Landet, og det maa saa være en Lykke for Landet, at Skibet forliser, og vi blive fri for de 3 Millioner Kroners Indførselsmængde; Indførselsmængden bliver 3 Millioner Kr. mindre. Jeg haaber, at disse Eksempler, som kunne forøges med en Masse andre, ville være et talende Vidnesbyrd i Sammenhæng med den praktiske Erfaring, vi have ved at se ud over Verden i det hele om, at jo større Indførselsværdien er, des større er Fremgangen for Landet i det hele.

Det ærede Medlem vilde dernæst gøre gældende, at Toldbeskyttelsen var særlig til Gavn for Haandværket, og at jeg havde Uret i Gaar, naar jeg sagde, at Toldbeskyttelsen var Haandværkets værste Fjende. Jeg vil ikke komme videre ind paa Gentagelser. Jeg maa maaske have Lov til at henvise det ærede Medlem til at læse mine Udtalelser i Fjor om Toldbeskyttelsens Sum eller de Summer, man antagelsesvis kunde naa til, dersom man havde en Produktionsstatistik, dersom vi vidste, hvor meget de forskellige Fabrikations- og Industrivirksomheder producerer. Det vide vi ikke, men vi have i Toldkommissionens Betænkning tre gode Vidnesbyrd: Papirindustrien, Klædningsstykker og Fodtøj. Der oplyses for os, at der produceres 30 Gange saa meget af Klædningsstykker herhjemme, som der indføres, 6 Gange saa meget Fodtøj i Skotøjsfabrikkerne — ikke af Skomagere, men blot af den store Fabrikvirksomhed. Lægge vi disse tre Virksomheder sammen — og

det er en fuldstændig korrekt Beregning, forudsat at de Oplysninger, vi have, ere korrekte — saa faa vi ud, at dersom den Toldbeskyttelse, som disse tre Virksomheder have, bliver fuldstændig udnyttet, drejer det sig for disse 3 Poster om en Beskyttelse paa 12 Mill. Kr.; det er saaledes ret talende Tal. Dersom vi havde lignende Oplysninger for Industrien over hele Linien, mener jeg, vi vilde komme op til ganske forbavsende Tal. Jeg ved som sagt meget vel, at Toldbeskyttelsen paa disse Omraader ikke fuldt udnyttes. Det gør den paa Papirets, men ikke paa de andres Omraade. Men var den helt udnyttet, blev det alt for kolossalt. Endvidere vil jeg henvise det ærede Medlem til, hvad vi have faaet oplyst i Toldkommissionen med Hensyn til Skomagervirksomheden, at der er 29 Skotøjsfabrikker i Landet, hvoraf 22 i Kjøbenhavn, 7 udenfor, som tilsammen fabrikere 6 Gange saa meget, som der indføres. Saa det er ikke værdt at tale om den Smule Indførsel, hvoraf der for Halvdelens Vedkommende ikke fabrikeres noget tilsvarende i Landet, og sige, at den skulde trykke det mindre Haandværk, og at det skulde være nødvendigt for det mindre Haandværks Skyld at belægge Indførslen med særlige Toldsatser. Nej, det er de store Fabrikker, der trykke det mindre Haandværk, og det er ikke blot Mindretallet i Toldkommissionen, men ogsaa det ærede Medlems Meningsfæller, som ere enige med mig heri; det kan det ærede Medlem læse i Betænkningen. Det holder Stik, at det er Storindustrien, der i særlig Grad er det mindre Haandværks Fjende. Hvor der er en Smule Toldbeskyttelse, et eller andet Punkt at gribe fat, hvor der er nogle Øre, som kunne benyttes, er Kapitalen til rede; saa laver man Aktieselskaber, saa laver man Fabrikker og kvæler det mindre Haandværk.

Jeg skal ikke trættes med det ærede Medlem, om han sagde „Smør og Flæsk alene“ eller sagde „Smør og Flæsk“ blot, som jeg har noteret det. Jeg overlader til ærede Medlemmer her i Salen at afgøre det, men det er sikkert nok, at det ærede Medlem sagde, dersom vi byggede vort Lands Udvikling alene paa Smør og Flæsk, saa byggede vi vort Hus paa Sand, og det var denne Bemærkning, jeg anholdt i Gaar.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Tiden er jo langt fremrykket, og jeg synes, det kunde være hensigtsmæssigt snart at komme til Ende med denne Behandling.